

[Jens Jensen.]

Punkter 11 og 13, at de deltagende Regeringer, altsaa ogsaa Danmark, bestræber sig for, at Fiskerflaaden i de paagældende Omraader, hvor der drives Fiskeri, indtil videre ikke forøges ud over den nuværende Størrelse eller Størrelsen i 1938. Det er uden Tvivl en meget effektiv Foranstaltning imod Overfiskning at begrænse Fiskerflaadens Størrelse, men jeg synes ikke, at de Lande, der paa Grund af deres nære Belliggenhed ved de omtalte Fiskepladser driver et naturligt Fiskeri, helt kan være tjent med en saadan Ordning, og jeg ser jo ogsaa, at vore Repræsentanter sammen med Repræsentanter for vore Nabolande, Norge og Sverige, under Forhandlingene i London har taget et vist Forbehold.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Begrænsning af Fiskerflaadens Størrelse vil jeg gerne stille følgende Spørgsmaal til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri: Vil Tiltrædelse af en Konvention som den foreliggende medføre, at Nybygning af Fiskerfartøjer ikke vil være tilladt? Det er et Spørgsmaal, jeg gerne vil have besvaret af den højtærede Minister. Jeg vil imidlertid haabe, at Bestemmelsen kan fortolkes derhen, at Fiskere uden Ansøgning fremdeles maa have Lov til for egen Regning at bygge Fiskerfartøjer til Brug for Fiskeriet. Man kan selvfølgelig diskutere Flaadens Størrelse, men der er vist ingen der paa nuværende Tidspunkt kan sige, hvor stor en Fiskerflaade vi har Brug for i Fremtiden. Men det er min Opfattelse, at den Flaade, vi nu har, og som er noget større end den var i 1938, vil blive reguleret ved, at vore Fiskere selv udvider Fiskerflaaden efter Behov. Jeg synes ikke, der er nogen Mening i, at man eventuelt ved denne Konvention vil fratage Fiskerne en saadan Ret.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse her i det høje Ting, og jeg vil meget gerne have, om den højtærede Minister vil besvare det stillede Spørgsmaal.

P. A. Poulsen: Da denne Rigsdagsbeslutning er enstemmig vedtaget i det andet høje Ting, da der ikke senere fra nogen Side er fremkommet nye Momenter Sagen vedrørende, og da de faglige Organisationer mener, at de deri nedfældede Bestemmelser er nødvendige, ja, i høj Grad paakrævede, saadan som Forholdene har udviklet sig, finder jeg ingen Anledning til at gaa i Enkeltheder, saa meget mindre

som der ikke kan ændres i de allerede vedtagne Regler. Der er jo kun Tale om, at Rigsdagen giver sit Samtykke til Danmarks Ratifikation af den i London under tegnede Konvention.

Jeg havde egentlig et lignende Spørgsmaal som det, det ærede Medlem Hr. Jens Jensen stillede til den højtærede Minister, nemlig angaaende Nybygning af Fiskerfartøjer. Da Spørgsmaalet nu er stillet, skal jeg ikke gentage det, men venter saa den højtærede Ministers Svar paa det.

Vi kan fra vor Side tiltræde det Forslag til Rigsdagsbeslutning, der her er til Behandling.

Fr. Kristiansen: Da Danmark er et Land, der er omgivet af Hav, har Fiskeriet stor Betydning for dets Erhvervsliv. Da Formaalet med denne Konvention er at sikre, at der ikke drives Rovdrift, saa at Fiskeriets Muligheder i Fremtiden forringes, og da denne Konvention er opbygget af Sagkundskaben fra de forskellige fiskerier-interessererede Kredse, skal jeg ganske kort paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Niclasen: Det er flere Maaneder siden, jeg har staaet paa denne Talerstol. De politiske Forhold paa Færøerne har ført med sig, at det har været nødvendigt for mig at opholde mig hjemme, hvor store politiske Begivenheder som bekendt i den sidste Tid har fundet Sted. Jeg er kun kommet hertil paa et kort Ophold og rejser hjem igen om nogle Dage for at deltage i Forhandlingerne i Lagtinget, hvoraf jeg er Medlem, og hvor bl. a. hele Forholdet til Danmark skal fastlægges i den nærmeste Fremtid.

Den færøske Fiskerflaade bestod ved Krigens Udbrud af ca. 150 Skibe. Deraf gik ca. 40 tabt under Krigens, og det var desværre nogle af de bedste Skibe, vi havde. I Tonnage drejede det sig om i alt ca. 5 000 t. Skibene kan vi erstatte, men de 150 af vore allerbedste Mænd, som gik ned med Skibene og fandt deres sidste Hvile paa Havets store Kirkegaard, kan vi desværre ikke erstatte.

En Overgang, i 1941—42, da Forholdene var yderst vanskelige for England, da det hele var lige ved at bryde sammen for Imperiet forsyningsmæssigt set, var Færingerne de eneste Udlændinge, der førte Fisk til England. Jeg har hørt, at godt Halvdelen af al den Fisk, der blev ført til Storbritannien i den Tid, kom med færøske Skibe. Færingerne har derved